

[Tom Behnke]

Tom Behnke (FP):

»Finder statsministeren det »politisk-moralsk« korrekt, at indenrigsministeren gennem sin »frifindelse« af amtsborgmester Per Kaalund i forbindelse med Hafniasandalen etablerer en tilstand, hvor den kommunale styrelseslov, som den er fortolket i betænkning 996/1983 om ansvarsplacering og reaktionsmuligheder i kommunestyret, i praksis sættes ud af kraft med det resultat, at en hvilken som helst borgmester fremover tilsyneladende vil kunne slippe godt fra hvad som helst?«

Svar (30/7 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Det forhold, at indenrigsministeren ikke har fundet grundlag for at fastslå, at amtsborgmester Per Kaalund har handlet i strid med lovgivningen i forbindelse med Hafniasagen, er naturligvis ikke udtryk for, at den kommunale styrelseslov i praksis er sat ud af kraft.

Betænkning 996/1983, som der er henvist til i spørgsmålet, handler om ansvarsplacering, og en ansvarsplacering forudsætter, at det kan fastslås, at der foreligger et ansvarsgrundlag, det vil sige en adfærd, der er i strid med lovgivningen, jf. betænkningens side 155. Dette er ikke tilfældet for så vidt angår amtsborgmesterens deltagelse i Hafniasagen. Indenrigsministeriet har – som tilsynsmyndighed – efter en nøje gennemgang af sagen – herunder de to advokatredegørelser i sagen – ikke fundet grundlag for at fastslå, at amtsborgmester Per Kaalund har tilsidesat sine pligter i henhold til den kommunale styrelseslovgivning.

På denne baggrund er jeg uforstående over for spørgsmålet, om det »politisk-moralsk« er korrekt, at indenrigsministeren ikke har draget amtsborgmesteren til ansvar i sagen. Det ville politisk-moralsk være forkasteligt at rejse en sag om ansvar for amtsborgmesteren, når der retligt ikke kan påvises noget ansvarsgrundlag.

Spm. nr. S 955

Til *samordningsministeren* (8/6 93) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om CO₂-afgiften påvirker, at nyetableringer af virksomheder med produktioner, der indeholder store CO₂-emissioner fra tredjelande, overvejende vil finde sted i EF-lande, der ikke har CO₂-afgift?«

Svar (16/6 93):

Samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Det er ikke muligt at forudsige CO₂-afgiftens betydning for nyetableringer fra tredjelande. Ud over spørgsmålet om CO₂-afgift indgår en lang række andre elementer i en virksomheds overvejelser om, hvor den skal etablere sig.

EF's økonomi- og finansministre vedtog i december 1992 konklusioner om en afgift på CO₂-emissioner og energi, og det er stadig målet at vedtage en fælles CO₂-afgift. Der er ingen tvivl om, at denne kendsgerning vil indgå i de overvejelser, som virksomheder fra tredjelande vil foretage i forbindelse med spørgsmålet om, hvor i EF de ønsker at etablere sig.

Spm. nr. S 956

Til *samordningsministeren* (8/6 93) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes regeringen forventer at CO₂-afgiften påvirker nyetableringer af virksomheder med produktioner, der indeholder store CO₂-emissioner?«

Svar (16/6 93):

Samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Virksomheder med produktioner, der indeholder store CO₂-emissioner, er typisk energitunge virksomheder. Den særlige refusionsordning i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovens § 9, stk. 2, kompenserer den nævnte type produktionsvirksomheder. Lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug medfører, at energitunge virksomheder ud over den særlige refusion kan få tilskud til dækning af den del af CO₂-afgiften, der ikke refunderes efter ovennævnte regler, og som overstiger et beløb på 10.000 kr. pr. år (og EF's minimumsafgifter på fyringsolie og fuelolie).

Betingelsen for at få tilskuddet er, at der er foretaget energisyn i virksomheden, og at virksomheden har gennemført en rimelig energieffektivisering. I forbindelse med nyetableringer af energitunge produktionsvirksomheder i Danmark må det antages, at det vil være muligt for virksomhederne at anvende mindre energiforbrugende teknologi i forbindelse med